

כל הבשר פרק שמיני חולין

קיד.

עין משפט
נר מצוה

ק"א ב ג מ"י פ"ט מה' מכללת אסורות הלכה
ו' כמת לאין קמה טושיע
י"ד יתמן זו טעף ו' | | :
ק"ד ד מ"י מ"י מהלכת
טומאת זמלין הלכה
ד'
ק"ה ה מ"י טס ג"ס י"ב :

ע"י רש"י
מישגי'א. יס"כ החלב

שיטה מקובצת
| ב' דהא גרי בטורה
משתעי כראמון גרי
להוציא את הטמאה:
| ב' הלכך להכי אתא גרי
משמע ליה:

(א) [ומסתמך פ"ח ד"ג],
(ב) [לפל ק"ג: וט"ג],
(ג) [מכשירין פ"ו מ"ג],
(ד) [קדושין פ"ה ט"ז].

רבינו גרשום

המבשל חלב בחלב.
אביעיה אימא רב אמר
חזא רבא אמר חזא ולא
פליגי כלומר אמר חזא לוקא
אבישול אבל אביעיה לא
לוק. ומ"ד אינו לוקא
אביעיה דאין איסור חל
על איסור אבל אבישול
לוק. מיתבי המבשל במי
חלב כד הפיטול והותר
וחא הבא חזון דאיסור
בשר בחלב חל על פיטול
ועל נותר: והמוחל שפירס
של שכן בו פ"א מוחל
שכא תחלה כשדורכין
החיותם לפשות שכן מה
שכא תחלה כסוף הוא
ואין שכן גמור. אמר
בפרה ודלף שלא נאסרה
עמו בשחיטה הואיל ואינו
נאסרה עמו בשחיטה עם
הגדוי לא יאסר עמו
בבישול ח"ל בחלב אמו
כל שיש לו חלב אסר.
כחלב אחרות גדולה מנין
כגון פרה. אחרות גדולה
שלא נכנסה עמו לירי
להתעשר כלומר כל מעשר
בבישול ח"ל בחלב אמו
כל שיש לו חלב אסר.
כחלב אחרות גדולה מנין
כגון פרה. אחרות גדולה
שלא נכנסה עמו לירי
להתעשר כלומר כל מעשר
בבישול ח"ל בחלב אמו
כל שיש לו חלב אסר.
כחלב אחרות גדולה מנין
כגון פרה. אחרות גדולה
שלא נכנסה עמו לירי
להתעשר כלומר כל מעשר
בבישול ח"ל בחלב אמו
כל שיש לו חלב אסר.

ביון דעל אביעיה לא לקי אבישול נמי לא
לקי ואיכא דאמרי אבישול כולי עלמא לא
פליגי דלקי כי פליגי אביעיה מאן דאמר
אינו לוקא דהא אין איסור חל על איסור
ומאן דאמר לוקא להכי אפקה רחמנא
לאביעיה בלשון בישול כיון דאבישול לקי
אביעיה נמי לקי ואביעיה אימא מר אמר
דחא ומר אמר דחא ולא פליגי מיתבי
המבשל במי חלב פטור דם שבשלו בחלב
פטור י העצמות והגידים והקרנים והמלפס
שבשולן בחלב פטור הפגול והגותר והטמא
שבשולן בחלב חיוב האי תנא סבר איסור
חל על איסור המבשל במי חלב פטור מסייע
ליה לריש לקיש דתנן ד"מי חלב ח"ל הן
כחלב והמוחל הרי הוא כשמן אמר ריש
לקיש לא שנו אלא להבשיר את הזרעים
אבל לענין בישול בשר בחלב מי חלב אינו
כחלב תנו רבנן בחלב אמו אין לי אלא בחלב
אמו בחלב פרה ורחל מנין אמרת קל וחומר
ומה אמו שלא נאסרה עמו בהרבעה נאסרה
עמו בבשול פרה ורחל שנאסרו עמו בהרבעה
אינו דין שנאסרו עמו בבשולו תלמוד לומר
בחלב אמו והא למה לי קרא הא אתיא ליה
אמר רב אשי משום דאיכא למימר מעיקרא

דינא פירכא מהיכא קא מיייתית לה מאמו מה לאמו שכן נאסרה עמו
בשחיטה תאמר בפרה שלא נאסרה עמו בשחיטה תלמוד לומר בחלב אמו
תניא אידך בחלב אמו אין לי אלא בחלב אמו בחלב אחרות גדולה מנין אמרת
ק"ו ומה אמו שנכנסה עמו לירי להתעשר נאסרה עמו בבשול אחרות שלא
נכנסה עמו לירי להתעשר אינו דין שנאסרה עמו בבשול תלמוד לומר בחלב
אמו והא למה לי קרא הא אתיא ליה אמר רב אשי משום דאיכא למימר
מעיקרא דינא פירכא מהיכא קא מיייתית לה מאמו מה לאמו שכן נאסרה
עמו בשחיטה תאמר באחרות גדולה שלא נאסרה עמו בשחיטה תלמוד לומר
בחלב אמו אשכחן אחרות גדולה אחרות קטנה מנין אתיא מביניא מהי תיתי
חיתו מאמו מה לאמו שכן נאסרה עמו בשחיטה אחרות גדולה תוכיח מהו
לאחרות גדולה שלא נכנסה עמו לירי להתעשר אמו תוכיח ומה
הדין לא ראי זה ולא ראי זה כראי זה הצד השווה שבהן שהוא
בשר ואסור לבשל בחלב אף אני אביא אחרות קטנה שהוא בשר ואסור
לבשל בחלב אי הכי אחרות גדולה נמי תיתי מביניא אין הכי נמי אלא בחלב
אמו למה לי מבועי ליה לכדתניא בחלב אמו אין לי אלא בחלב אמו
דיא

ורחל שנאסרו עמו בהרבעה אינו דין שנאסרו עמו בהרבעה ולא נאסרה עמו בבשול אף
שמעתי דהיינו פרה שיהא מין בהמה כמותה אבל מין גדול הוא ומהאי קרא גופיה דריש ומנא
לחרינא הוא ולישניה הוא דשני ועוד דלא נפק ליה פרה ורחל מיתורא דחד קרא אלף פרה
לחודה דחלוקה מן הגדי בשני חילוקין חדא דנאסרה עמו בהרבעה וחדא דאין נכנסת
עמו לירי להתעשר אבל רחל שנכנסת עמו לירי להתעשר דהא מעשר בקר ואלאן כתיב
(ויקרא ט) וכל אלף במשמע לא נפקא ליה מיניה
שחאסר עמו בבשול הלכך יליף ברישא פרה והדר אתיא ליה רחל בהצד השווה כדלקמן. בקר
אינו נכנס עם האלף להתעשר כפרק בתרא דבכורות (דף ג.) **ומה אמו.** שאינה חלוקה ממנו
לענין מעשר דהא מינה היא ואע"פ שכבר ילדה עדיין היא ראויה ליכנס עמו לירי
להתעשר בגדייה וילדת בתוך שנתי ונכנסת עם גנה לירי להתעשר כשעדיין לא
נכנסה להתעשר כדתניא בבכורות (דף כ.) גדייה שילדה שלש צמות וכל צמותיה ילדו
שלש [שלש] כולן נכנסות לירי להתעשר ואפ"ה חלקה הכתוב ממנו לאסרה עמו בבשול: **אסור
גדולה.** פרה שאינה נכנסת בו: **תלמוד לומר בחלב אמו.** קרא יתירא לרבויו כל חלב
וממילא איתרבאי פרה דאשכחן דחלקה ממנו לענין מעשר תיחלק ממנו
לבישול: **אסור קטנה.** רחל: **מביניא.** מאמו ומאחרות גדולה: **סיפא מאמו.** דמה
אמו שלא נאסרה עמו בהרבעה נאסרה עמו בבשול אחרות קטנה שנאסרה עמו
בבשול: **מה לאמו בו:** אי הכי אחרות גדולה נמי תיתי מביניא מהי תיתי
מאמו ומאחרות קטנה ומנאי הדין שהרי אין להשיב עליו והכי דנין מה אמו
שנכנסת עמו לירי להתעשר עמו בבשול אחרות גדולה אחרות קטנה תוכיח
ומו ליהא לחיותה מה לאסרה עמו כן לא נכנסה בו אלמא מפלגי דינא נפקא
לין כן שמעתי וקשיא לי הכי נמא אחרות קטנה תוכיח הא אכתי לא
קיימא לן אחרות קטנה לאסורא. ואני שמעתי דהכי פריך מאי חיות דאחרות
גדולה נפקא לן מקרא וקטנה מביניא מיפוק ליה אחרות קטנה מרבויה דקרא
וגדולה מביניא וקשיא לי חדא דמסתברא קרא כי רכי לאסורא גדולה
לאסורא